

Inserati se sprejemajo in veljajo trlistopna vrsta:

8 kr., če so tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se cena primeroma zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija na Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:
Za celo leto . . . 10 gl. — kr
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " — "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je v Ljubljani ulicah šte. 7.

Izhaja po trikrat na teden in sicer v torek, četrtek in soboto.

Papež Leon XIII.

Z Dunaja. 20. februarja. (Izviren telegram „Slovenca“): Kardinal-kamornik **Pecci** je bil za papeža izvoljen in si je pridejal ime **Leon XIII.** Skrutinij je bil danes dopoldne.

Novi papež **Joachim Pecci** so rojeni l. 1810 v Karpinetu, ter so bili 19. januarja 1846 izvoljeni za nadškofa v Perugiji, 19. dec. 1853 pa za kardinala. Pij IX. so jih bili nedavno imenovali za kardinala kamornika, ki ima po smrti papeževi do izvolitve novega cerkvenega glavarja najvišjo oblast. „Unità“ omenja, da novi papež strinjajo ljubeznivost apostelna z resnobo in dostojnostjo vladarjevo. Kolikor se dozda vé, bodo novi papež delovali v duhu in smislu nepozabljivega Pija IX. Liberalni listi Leona XIII. prištevajo k intransigentom, t. j. k tistim možem, ki cerkve nečejo izdati ter se zahtevam liberalnih držav in zlasti kraljestva italijanskega, ne vdati. Več o novem papežu povemo prihodnjič.

Anglež velik škododelnik Avstriji

II.

Ni treba biti človeku učenemu narodnemu ali državnemu gospodarju, da sprevidi; koliko škode so delali in je še delajo Angleži s svojo trgovinsko politiko po Evropi, posebno pa še po Avstriji. Rusiji je škodovala po večem le s svojo krajšo in lajšo zvezo z Azijo, glede

domaćih pridelkov ruskih pa se ni nikdar mogla z njo vspešno skušati, kajti Rusija je ena tistih srečnih dežel, ki skoro vsega, česar njeni prebivalci potrebujejo, doma v izobilju prideluje in celo izvažuje. Edino, česar ne dobi doma je morda železo in sukno; prvega bi bila tudi po krajšem potu dobivala dovolj iz Avstrije, če bi tej Angleška ne delala konkurence; drugega pa ne potrebuje toliko, ker je glavna obleka Rusov doma pridelana in izdelana kožuhovina.

Več ko Rusija je trpela po Angležih Prusija ali recimo Nemčija. Tudi v tej je angleška konkurenca zelo škodovala domači obrtniji in zaprla pot tje posebno avstrijski industriji železja. Zato je prav naravno, da se je v sedanjih vojski vsa Nemčija, zlasti pa nekdanja Pruska odločno vstopila proti Angležem: v Prusiji skoro vsak človek ve, koliko je dežela trpela po angleškem trgovinskem monopolu.

Ne bom se morda motil, če tu še izrečem svojo misel, da lansko leto trgovinska zveza ali pogodba med Nemčijo in Avstrijo se posebno zato ni mogla skleniti, ker se je nemško ministertvo balo zveze z državo, ki je tako sklenjena glede trgovine z Angležko, kakor je Avstrija.

Da-si je škoda trgovinske zveze z Angleži skoro vsakemu očitna, vendar niti v državnem zboru niti v ministerstvu še nihče ni odločno povzdignil svojega glasu zoper njo. Se vé, treba je krotiti in brzdati opozicijo, za vse drugo pa ali ni časa, ali pa malo upanja, da bi tak glas obveljal.

In kako je Angleška zapletla Turčijo v svoje mržel Turčija je vedno jemala in le jemala, kakor mladoleten ali nepreviden bogat plemič od juda. Kakor pa jud dobro premisli, komu in zakaj daje, tako tudi kramar Anglež. Turčija je na takem kraju, dalhako odpira in zapira vrata v tiste dežele Azije, s katerimi se še trgovina najbolj splačuje. Avstrija pa je preko Rusije najbližnja sosednja Turčije, tedaj bi si bila ona mnogo lajše po nji odprla pot naravnost do trgovine z Azijo zlasti po Donavi in po železnicah. Da dozda še nimamo železnice od Ljubljane ali Zagreba naravnost do Soluna, po kateri bi šla vzhodno indijska pot skoz Avstrijo, je gotovo največ zasluga Angležev; imeli je pa tudi ne bomo tako dolgo, dokler bo Anglež imel tako moč v Carigradu in na Dunaji, kakor jo ima zdaj. Ne motim se tedaj, če trdim, da bo prvi nasledek miru, ako bo za Avstrijo ugoden, železnica iz Ljubljane po Dolenjskem ali vsaj od Zagreba dalje po Bosni do morja ob Solunu. Ta črta bo naj krajša in najravnejša cesta do Azije in po sredi Avstrije, oziroma Evrope do severnega morja. Da bode posebno Avstrija po nji mnogo pridobila, to je menda vsakemu očitno; to vedo pa tudi Angleži, ki bodo po nji prišli v veliko škodo in zgubili skoro ves svoj trgovinski monopol po srednji Evropi. Kaj jim bodo hasnile potem Gibraltar, kaj Malta, kaj celo Dardanele, če se trgovini odpre druga pot!

Sedanji zbor kardinalov.

Kardinali imajo pravico voliti papeža. Ves zbor šteje praviloma sedemdeset udov, vendar je malokdaj poln. Po dostojnosti so v treh redovih. V I. kardinali škofje, in teh ima biti šest; v II. kardinali mašniki, in teh ima biti petdeset; v III. se imenujejo kardinali diakoni, in teh bi moglo biti štirinajst. Ranjki Pij IX. so precej dopolnili zbor kardinalov, katerih se našteva sedaj 64. Ti so:

I. Kardinali škofje.

1. Ludovik Amat, rojen 1796 v Kaljarjih, kardinal imenovan 1837, škof v Ostiji in Veletrih in dekan zbora kardinalskega. — 2. Karl Ludovik Morichini, r. 1805 v Rimu, imenovan 1852, škof v Albani. — 3. Kamil di Pietro, r. 1806 v Rimu, im. 1856, škof v Porti in s. Rufini. — 4. Karl Sacconi, r. 1808 v Montalto, im. 1861, škof v Palestrini. — 5. Filip Marija Guidi, r. 1815 v Bolonji, im. 1863, škof v Fraskatih. — 6. David Bilio, r. 1826 v Alessandriji, im. 1866, škof v Sabini.

II. Kardinali mašniki.

1. Friderik Schwarzenberg, r. 1809 na Dunaju, im. 1842, nadškof v Pragi. — 2. Dominik Caraffa di Traetto, r. 1805 v Neapolju, im. 1844, nadškof v Beneventu. — 3. Fabij

Asquini, r. 1802 v Faganji, im. 1845. 4. Frančišek Donnet, r. 1795 v Bourg-Argentalu, im. 1852, nadškof v Bordeaux. — 5. Joachim Pecci, r. 1810 v Karpinetu, im. 1853, nadškof v Perugiji. 6. Anton Antonucci, r. 1798 v Subiaku, im. 1858, nadškof v Ankonu. — 7. Anton Marija Panebianco, r. 1808 v Terranovi, im. 1861. — 8. Anton de Luca, r. 1805 v Bronti, imen. 1863. — 9. Janez Pitra, r. 1812 v Chamfougueilu, im. 1863. — 10. Henrik de Bonnechose, r. 1800 v Parizu, im. 1863, nadškof v Rouenu. 11. Pavel Cullen, r. 1803 v Dublinu, im. 1866, nadškof v Dublinu. — 12. Gustav Hohenlohe, r. 1823 v Rothenburgu, im. 1866. — 13. Lucijan Bonaparte, r. 1828 v Rimu, im. 1868. — 14. Inocencij Ferrieri, r. 1810 v Fano, imen. 1868. — 15. Jožef Berardi, r. 1810 v Ceccano, im. 1868. — 16. Janez Moreno, r. 1817 v Guatemali, im. 1868, nadškof v Toledo. — 17. Rafael Monaco la Valletta, rojen 1827 v Aquila, im. 1868. — 18. Ignacij Cardoso, r. 1811 v Murciji, im. 1873, patriarh v Lisabonu. — 19. Remigij Regnier, r. 1807 v Saint-Quentin, im. 1873, nadškof v Cambravi. — 20. Flavij Chigi, r. 1810 v Rimu, im. 1873, nadškof v Miri (in partibus infidelium). — 21. Aleksander Franchi, r. 1819 v Rimu, im. 1873, nadškof v Tesaliji in p. inf. — 22. Jožef Guibert, r. 1802 v Aix, im. 1873, nadškof v

Parizu. — 23. Ludovik Oreglia, r. 1828 v Bernu, im. 1873, nadškof v Damieti in p. inf. — 24. Janez Simor, r. 1813 v Stolnem Beligradu, im. 1873, nadškof v Ostrigomu. — 25. Tomaž Martinelli, r. 1827 v Lucca, im. 1873. 26. Peter Gianelli, r. 1807 v Ternih, im. 1875. — 27. Mečislav Ledohovski, r. 1822 v Gorki, im. 1875, nadškof v Gneznju in Poznu. — 28. Janez Mac-Closkey, r. 1801 v Brooklynu, im. 1875, nadškof v New-Yorku. — 29. Henrik Manning, r. 1808 v Totteridge, im. 1875, nadškof v Vestminsteru. — 30. Viktor Dechamps, r. 1810 v Melle, im. 1875, nadškof v Mehlinu. — 31. Rudger Mattei, r. 1811 v Reconati, im. 1875. — 32. Janez Simeoni, r. 1816 v Pagliano, im. 1875. — 33. Gottfried Brossais-Saint Marco, r. 1803 v Rennes, im. 1875, nadškof v Rennesu. — 34. Jernej d'Avanzo, r. 1811 v Avelli, im. 1876. — 35. Janez Franzelin, r. 1810 v Altino, im. 1875. — 36. Dominik Bartolini, r. 1813 v Rimu, im. 1875. — 37. Franc. Benavides y Navareta, r. 1810 v Baza, im. 1877, patriarh v Madridu (Indiarum occidentalium). — 38. Frančišek Aguzzo, r. 1807 v Neapolju, im. 1877, nadškof v Kapvi. — 39. Emanuel Garcia Gil, r. 1802 v San-Salvatore, im. 1877, nadškof v Saragosi. — 40. Edvard Hovard, r. 1829 v Nottinghamu im. 1877. — 41. Mihael Paga y Rico, 1811 r.

Iz Rima

se o ranjkem Piju IX. naznanja bolj obširno in natančno, da se celo domači v Vatikanu niso nadejali tako nagle smrti. V začetku svečana meseca so se papež počutili dokaj dobro, bili nekaj dni zunaj postelje, hodili brez tuje pomoči, samo o palici se opirajoč, po sobah, jedli radi ter bili dobre volje. Kedar pride 6. t. m. njihov zdravnik dr. Cecarelli, mu papež veselo zakličejo: „Doktor, zdi se, da se še popolno ozdravim, predno povežem culico (prima di faro fagotto). Mislite si, jaz morem hoditi skoro že brez palice, imam noge manj otekle in čutim, da mi je lahko“. Namesto radosti zatemni se žalosti lice zdravniku, kar tudi papeža osupne. Zdravnik pogleda nogi in vidi, da je otok, kateri je papeža toliko toliko let trpinčil, popolnoma zginil, in da so se rane popolnoma posušile. To je pa hudo znamenje, pové odkritosrčno papežu, in na njegovo besedo se koj vležejo na posteljo, s ktere niso več vstali. — Pogreb Pijev se je vršil ob 7. uri zvečer. Truplo se je položilo v cipresino, potem v svinčeno in naposled v kostanjevo trugo. Cipresino in svinčeno so s črnim voskom zapečatili kardinal kamornik dvakrat, papežev naj višji dvornik dvakrat, nadduhovnik enkrat, kapitel enkrat. Truga se je skoz votlino spustila v poseben za to odločen hram, kterege so zidarji takoj zadelali in nanj vzdali kamenito ploščo, na kateri so vdolbene besede: Pius IX. P. O. M. Na svinčeni trugi pa stoji zapisano ime starost (85 let 8 mesecev 26 dni) čas papeževanja (31 let 7 mesecev 23 dni), dan in leto smrti (7. febr. 1878). Razun kardinalov in korarjev vatikanske stolice bilo je navzočih mnogo povabljenih gostov, poslancev, državnikov in plemenitazev. Tudi italijanska kraljica Meta je bila na skrivnem (incognito) prišla v cerkev sv. Petra, kjer so jo pa spoznali in se spodtikali nad tem, da ni poljubila svetinje na obutalu sv. očeta. — Oporoka Pijeva se je odprla še le 18. t. m. Cerkevno premoženje oskrbljujejo kardinali Bilio, Simeoni in Monaco; privatno premoženje je razun volil, kterih smo nekaj že omenili, zapustil svojim 3 bratičem.

O Pijevem nasledniku in „veto“ povestnih vlad. Pred povedati, kdo ima največ

upanja, postati namestnik Kristusov, to je nemogoče. Angležke novine „Mornig Avertiser“ pišejo, da ima poleg razgovorov med kardinali največ priznanja kardinal Praški Schwarzenberg. — Ktera vlada bode ali je naznanila kak „veto“, tudi ni znano. Pravijo vendar, da vlada Španjska oporeka kakemu kardinalu karlistu (D. Karlosu vdanemu), in prusovska, da je naprosila avstrijsko, naj zaznamja kardinala Ledohovskega, kard. Manninga, pa nektere Francoze za nevoliteljne (gl. Našinec št. 20) Prav pa piše „Obzor“, da to pravo nima sedaj nobenega smisla, in da njega izvrševanje ni nikdar nikomur, in najmanj katoliški cerkvi prineslo božjega blagoslova. Danes pa bi katoliške oblasti, ktere so nekaj vživale to pravo, iz lastnega poštenja se mu morale odreči, kajti one tudi niso varovale rimski Stolici posvetnega ali zemeljskega posestva, in to jih očitno spominja, da ali niso hotle ali niso mogle izpolniti z onim pravom sklenjenih dolžnosti. — Konkclave se je pričel že 18. t. m. Pri sv. maši, pri kateri so na pomoč poklicali sv. Duha, bili so navzočni tudi vsi poročniki vnanjih vlad in rimsko plemstvo. Potem so se brale dotične določbe papežev, in kardinali so prisegli, da jih hočejo zvesto spolnovati in molčati. Zvečer so se kardinali podali v sobe za konkclave odločene. Kardinali so med seboj edini in utegnejo volitev kmalo dovršiti. Navzočnih le 61 kardinalov. Dva (Closkey in Moraes sta na potu; eden (Brossais) je bolan.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. februarija.

Avstrijske dežele.

V državnem zboru se je pričela 18. t. m. posebna obravnava o colnini. Odsek je nasvetoval, da naj se pri kavi colnina prav nič ne povikša in večina govornikov je podpirala ta predlog. Poslanec Scharschmidt je pričel razpravo priporoča 20 gld. colnine. Tudi Herbst je govoril ter krepko zavračal nasvet Auspitzev, da naj se pri surogatni kavi colnina od 6 gld. zniža na 2 gl., rekši, da bi to koristilo samo Nemčiji. Glasovanje o tej reči je 19. t. m. s 159 proti 130 glasom določilo na kavo 20 gld., na žgano 25 gld., na surogatno 6 gld.

v Benciamu, im. 1877, nadškof v Komposteli. — 42. Ludvik Caverot, r. 1806 v Joinville, im. 1877, nadškof v Lionu. — 43. Ludvik de Canossa, r. 1809 v Veroni, im. 1877, nadškof v Veroni. — 44. Ludvik Serafini, r. 1808 v Magliano, im. 1877, nadškof v Viterbi. — 45. Josip Mihalovič, r. 1814 v Tordi, im. 1877, nadškof v Zagrebu. — 46. Janez Kučker, r. 1810 v Visi, im. 1877, nadškof na Dunaju. — 47. Lucid Paracchi, r. 1807 v Bolonji, imen. 1877, nadškof v Bolonji.

III. Kardinali diakoni.

1. Prosper Caterini, 1795 v Onano, im. 1853. — 2. Theodolf Mertel, r. 1806 v Allumière, im. 1858. — 3. Dominik Consolini, r. 1807 v Sinigaliji, im. 1866. — 4. Edvard Borromeo, r. 1822 v Milanu, im. 1868. — 5. Lavrencij Randi, r. 1818 v Bagnacavallo, im. 1875. — 6. Jernej Pacca, r. 1817 v Beneventu, imen. 1875. — 7. Lavrencij Nina, r. 1812 v Recanati, im. 1877. — 8. Enej Sbaretta, r. 1800 v Spoleto, im. 1877. — 9. Friderik de Falloux du Courday, r. 1815 v Angersu, im. 1877.

Razun teh se v „Vateri.“ imenuje še kardinal mašnik Moretti, nadškof Ravenski, in kardinal diakon Pellegrini.

Redovniki so Guidi in Garcia Gil (Domi-

nikanca), Bilio (Barnabit), Pitra (Benediktinec), Panebanco (Minorit), Martinelli (Avgustinec), Dechampš (Redemptorist), Franzelin (Jezuit) in Guibert (iz reda Oblatov.)

Po narodnosti ali domovini jih je 38 Talianov, iz Avstrije jih je 5 (Schwarzenberg, Kutschker, Simor, Mihalovič, Franzelin), iz Anglije 2 (Manning in Hovard), iz Irske 1 (Cullen), iz Nemške 1 (Hohenlohe), iz Poljske 1 (Ledohovski), iz Francije 9 (Doanet, Pitra, Bonnechose, Bonaparte, Regnier, Guibert, Brossais St. Marco, Caverot, Falloux), iz Belgije 1 (Dechamps), iz Španije 4 (Moreno, Benavides, Garcia Gil, Paga y Rico), iz Portugalijske 1 (Moraes Cardoso), iz Amerike 1 (Mac Closkey).

Po rodu Francozje — Bonaparte, Pitra pa de Falloux — prebivajo stalno v Rimu; tako tudi Tirolec Franzelin, in Angličan Hovard. — Od Gregorija XVI. živijo še štiri kardinali (Amat, Schwarzenberg, Caraffa, Asquini); 120 kardinalov pa je pomrlo za vlade Pija IX., kateri umrši jetnik v Vatikanu 7. febr. 1878 o „Zdrava Marija“ zvonjenji sam o sebi lahko govori:

In saCrificio Vespertino sVrreXI De
afflictione Mea.

I Esdr. 9, 5.

Ogerski minister Tisza bode na interpelacijo o vzhodnem vprašanji odgovoril danes ali jutri. Madjari so hoteli na vsak način Avstrijo prisiliti k vojski z Rusijo, sedaj je te komedije menda konec, ker časniki naznanjajo, da se Andrassy in Bismark lepo umeta. — V zbornici je grof Lonyay vtemeljeval svoj predlog, da naj se dosedanja pogodba med Cislo in Translo začasno podaljša. Minister Szell mu je ugovarjal in priporočal vladine predloge.

Vnanje države.

Rusko-turške obravnave o sklenitvi miru so se pričele 16. t. m. v Odrinu, pa pokazale so se hude zadrege že pri prvem razgovoru. Angleži so postali veliko mirnejši in se nadejajo, da se bodo Rusi iz Rumelije precej po dovršenih odrinskih obravnava umaknili. Brodovje angleško se je umaknilo v Gemliško luko na azijskem pobrezji marmarskega morja na severo-zahodu od Brusse. Angleški listi trdijo, da se je to zgodilo zaradi tega, ker so Rusi obljubili, da v Carigrad ne pojdejo. — O nameravanem kongresu piše „Ag. Russe“, da so vsa dotična poročila berlinskih in dunajskih časnikov prezgodnja. Sošel se bode sicer najbrže v Baden-Badenu in vdeležili se ga bodo vnanji ministri, gotovega pa ni še nič določenega. Predsedoval mu bode boje knez Bismark, ki je zopet okreval in te dni došel v Berlin. Veliki knez Nikolaj je poslal svojega adjutanta v Bukarešt, da knezu Karolu naznani mirovne pogoje. — Avstriji se utegne pri kongresu ponuditi kos raztrgane Turčije. Glede Bulgarske kneževine, katero hoče Rusija osnovati, je general Ignatiev Savfet paši rekel, da noben muhamedan ne bode smel v njej ostati. Upor v Tesaliji se čedalje bolj razširja in v Pesili pa Levki so Turki poklali grške prebivalce. Tudi v Epiru so se bili sprijeli pri Radovici in Karaci. Grški vstajniki pelionski so se pri Makrinici zašancali.

Italijanskemu kralju je 18. t. m. avstro-ogerski poročnik baron Haymerle izročil svoja pisma, ter mu predstavil poročniške vradnike. — Genoveški vojvoda je odrinil v Lisabon, da kralju portugalskemu izroči pismo v katerem Humbert naznanja, da je on prevzel vlado za svojim ranjkim očetom. — Poročniki in poslanci katoliških vlad so se 15. t. m. po slovesni črni maši, ki se je v sikstinski kapeli darovala za ranjkega Pija IX., poklonili kardinalskemu kolegiju. Prvi je bil na vrsti poročnik avstrijski.

Izvirni dopisi.

Iz Zagorja poleg Save. 16. febr. (Preiskava.) Moj zadnji dopis — o turški silovitosti — je provzročil, da je vsled po velja državnega pravdnštva v Ljubljani prišel litijski okrajni sodnik, gospod Delpin, dne 14. fer. osebno v Zagorje preiskovat živinsko pretepanje ubozega fanta. Prepričal se je gospod sam, da je imel France Likar še isti dan, to je 14. febr. (tepen je bil pa 29 jan.) ves črn život. Dobil je tudi še konec debele palice, kojih je nadkonjar tri nad njim s silovitim pretepanjem zlomil ter zvedel sam, da sta za to zločinstvo vedela zdravnik Morscher kakor tudi župan Medved, toda tega ne uaznanila dotični sodnji. Prepričal se je nadalje, da mu je za one dni, o kojih je moral fant doma raztepen v postelji ležati, dobri direktor g. Frice Langer dotično dnevno plačo utrgal!! Toda kaj bom dalje pripovedoval, le to naj končno še omenim, da je usmiljeni oče tovarnih delavcev dir. Langer sam nadkonjarju,

ki je s pomagačema le Langerjevo povelje strogo spolnoval, rekel, da naj gre na fantov dom in naj ga ondi pretepe! Tega pa ne vem, ali mu je velel, naj ga namlati samo s šibo, ali pa s palico, in naj mu jih res našteje 25 ali manj. Da je dotični 17 letni fant res 25 palic dobil, spričala je omenjena preiskava.

Dne 14. febr. dopoldne se je vršila dotična sodnijska preiskava, in istega dne popoldne je direktor Langer raztepenega fanta iz službe izključil! Menda še v Avstriji živimo?!

Iz Stare Loke 18. febr. (Slovesnost po Piju IX.) Ko je v petek željno in težko pričakovano naročilo prišlo od vis. č. knezoškofijstva zaradi duhovnih opravil po r. svetem očetu Piju IX, so se precej začele priprave, da bi se to povelje točno izvršilo. V petek že je bila v nunski cerkvi lepo ozaljšana tumba postavljena v spomin visocega ranjcega, tam je bila tudi najprva božja služba za ranjcem sv. očetom. V nedeljo so bile povsod slovesne molitve in sv. maše za srečen izid volitve novega papeža. Sv. Rešnje Telo je bilo v počešenje izpostavljeno pri Fari od 8—11, pri oo. kapucinih od 8—10, v mestni farni cerkvi sv. Jakoba od 10—3. ure popoldne in pri gg. Uršularnicah od 3— $\frac{1}{2}$ 5 zvečer. Ljudje so se službe božje prav v obilnem številu in v lepem redu vdeleževali. Kako ljudje naši spoznajo imenitnost poglavarja sv. cerkve, se razvidi iz tega, da so se l. 1871 in 1877 osebnost sv. Očetu poklonili nekteri moške iz naše soseske, in da so tudi prav iz lastnega nagiba sklenili za dušni pokoj papeža Pija te tri dni pri Fari skupno sv. Križev pot obiskovati in sv. rožnivenec moliti. Danes 18. pa se je pričelo zvonjenje in mrtvašnice. Ob 7. zjutraj je jelo zvoniti po vsih cerkvah obeh fara. Ob 8. pa so se pričele pri Fari bilje in potem je bila slovesna sv. maša ter na zadnje po obredniku molitve pri mrtvaškem odru. Ta je bil postavljen v prezbitერიju, okinčan s cveticami in svečami obdan, kolikor je v naših razmerah le mogoče. V novej naši cerkvi ni bil še tako lepo ureden, pa morebiti tudi v poprejšnji ne, če tudi je bila stara. Ljudi se je bilo toliko zbralo, da bi jih ne bil toliko pričakoval, kakor o veljih praznikih bila je cerkev napolnjena, celo nad zakristijo so se bili bolj nadležni spravili, ker so menili, da v prostorni cerkvi prostora zanje ne bo. Res lepo so ljudje s tem pokazali ljubezen do sv. očeta in do sv. cerkve, katero je on vodil.

Iz Novega mesta 15. februarja. (Vodnikova slovesnost; blamaža naših nemčurjev.) Kakor vsako leto, je tudi letos osnovala naša čitalnica v slavo neumrlivega Vodnika veselico. Kar se tiče posameznih točk programa, bile so nekatere prav dobro izpeljane. Petje je bilo še precej dobro, narbolje je dopadala zadnja pesem „jadransko morje“, ki je bila z burnim živio-klicem sprejeta. Tudi godba je bila izvrstna. Narbolj se je odlikoval stud. juris G. Parma z goslimi, on je pokazal, da zna mojsterski sukati lok. Tudi G. Hugolin Satner in g. Rizzoli sta izvrstno delala. Občinstvo je bilo zelo zadovoljno. Slavnostni govor je imel g. vikarij Tomažič, ki je v tehtnih besedah razvil zgodovino slovenskega naroda do Vodnikovega časa, ter kazal dušno spanje našega naroda, koliko je moral on nekdanj trpeti in koliko še zdaj trpi. Omenjal je slavni mož, Valvazorja, Herbersteina, Ravberja in Turjaških grofov, ki so našo domovino rešili gotovega propada.

Po besedi je bil ples in rajalo se je poznalo v noč. Občinstva je bilo prav veliko, med temi so bili narvišji vradniki kot g. okrajni

glavar in major naših lovcev. Tudi mnogo drugih iz nasprotnega tabora je bilo prišlo k nam in vsi so se prav dobro zabavali.

Naši prenapeti nemčurji so se pa zopet enkrat prav hudo blamirali. Da bi čitalnici kljubovali, osnovali so tudi na ta dan v kazini venček. A prišla je zopet nova nesreča čez blažene sinove nemškega rajha. Godbe ni bilo mogoče v mestu dobiti, ker je bila meščanska godba že prej v čitalnici za ta večer obljubljena. K sreči pride tiste dni v mesto Bergova banda. Muziko so tedaj imeli. A zopet druga nesreča! Agitirati in prosjačiti je bilo treba, da bi jih več prišlo v kazino. A navzlic temu bila je ta večer kazina prazna. Le nekaj vradnikov in ljudi enake vrste je bilo prišlo. Po polnoči so se zaradi slabega obiskanja razšli in nekaj jih je celo v čitalnico prišlo. Narodna zavest se zmeraj bolj vzdiguje in zdajci ko to pišem, šteje naša čitalnica že čez 100 udov; Lepo število za naše malo mestice!

A nekdanj dobrih svetov za naše narodnjake, sosebno pa za čitalnični odbor. Že dve leti je, kar naša čitalnica ni imela veselice na Silvestrov večer, in to le zategadelj ne, ker so imeli naši nemčurji na ta večer svojo veselico. Toda ne ozirajte se več v prihodnjije nanje saj ste jih zadnjič še bolj spoznali. Osnovaljete veselice, kadar vam je drago, ker se nam ni bati, da bi bila čitalnica kedaj tako prazna kakor je bila zadnjič kazina.

Bliža se zopet lepa pomlad; skrbite toraj, da bo vsaj letos dvorana narodnega doma dozdana, da bo malo več prostora za veselice. Vi pa, slovenski narodnjaki, pomagajte, vsak po svoji moči. Vsak tak majhen darek se bo z veseljem sprejel. Čitalnice pa naj svoji tovaršici pomagajo s tem, da osnujejo veselice in v ta namen denarne zneske pobirajo. Obrnite se tudi do slovenskih časnikov, ki bodo gotovo radi podpirali vaše prizadevanje.

Iz Slovenjegrada. (O volitvi za deželni zbor.) Akoravno Mariborški narodnjaki, ki nam seveda, po imenu niso znani, za Slovenjegradiški, Marenberški in Soštanjski okraj g. Schmitta za deželni zbor Štajarski kandidirajo, bo katoliško-politično društvo v Slovenjegradi vendar le g. dr. Jos. Šuc-a volilcem za kandidata priporočalo. —

Razlogi: 1. Kdor g. doktorja Josipa Šuca res oseba pozna, pozna tudi njegovo neumorno delovanje za prosveto naroda, in povzdigo njegovega vsestranskega blagostanja, pozna njegovo nesebičnost in pri drugih redko požrtvovalnost, ve, koliko grenkih so mu že nemčurji in razni liberaluhi provzročili.

2. Ravno zato so se že dolgo naj veljavniši moške vsih treh volilnih okrajev v soglasji z udi katoliško-političnega društva duhovskega in svetovnega stanu pogovorili, pri prihodnjih volitvah g. dr. Šuc-a kandidati. —

3. Mi mariborških narodnjakov nikdar nismo ne prosili ne pooblastili, za nas kandidata iskati, in postavljati in njihovih sklepov, koje so storili, ne da bi se bili z našim političnim društvom porazumeli, ne moremo spoštovati.

4. Je g. Schmitt rodod nemec, ki slovenskega jezika ne razumi, slovenskih časnikov ne zna čitati, in je moderen liberallec, ki se našemu društvu nikdar ni bližal in mu tudi svoje kandidature ni naznanil. —

5. Naj bolj čudno se nam pa to zdi, da g. Schmitt-a, kandidata Mariborških narodnjakov, kandidirajo tudi naj bolj zagriznjeni nemčurji in liberalci vseh treh volilnih okrajev.

6. Sploh pa Mariborški narodnjaki s svojimi kandidati nimajo sreče, komaj je g. dekan Bohinc zvedel, da ga mislijo oni kandidirati,

se je že začel z nogami in rokami kandidature braniti; komaj so volilci našega okraja zvedeli, s katerim kandidatom da hočejo naš volilni okraj osrečiti, so že vsi po koncu in oporekajo. —

Odbor katoliško-političnega društva v Slovenjegradi dne 15. februarja 1878.

Mihael Vošner m. p.,
podpredsednik.

Domače novice.

V Ljubljani 21. februarja.

(Podoba novega papeža.) Jož. Blaznikovim dedičem je sloveča litogr. naprava obljubila, da že v 5 dneh po razglašenji novega papeža razpošlje natančno in lepo izdelano, černo kamnotiskano podobo novega papeža, v 14 dneh pa isto podobo v 17 oljnatih barvah, v trojni različni velikosti. Blaznikovi dediči sprejemajo naročila, na podobe in sicer za naročnike Danice, Novice in Slovenca po znižani ceni od 2 gl. 16 kr. do 81 kr. (Gl. več v „Noviškem Oglasniku.“)

Razne reči.

— Katoliška družba ima jutri 22. t. m. ob 5. uri zjutraj v nunski cerkvi slovesno črno mašo za papeža Pija IX.; udje in drugi so povabljeni.

— Za šolo v Radečah so cesar darovali 500 gl.

— Katol. pol. društvo v Konjicah napravi prihodnjo nedeljo (v god sv. Matija) besedo v spomin preslavnega Papeža Pija IX. Zbor se začne ob 4. uri popoldne na prvomestnikovem domu. Društvenke vljudo vabi k tej besedi.

— Č. g. Lorenc Berni, fajmošter v Kamugorici je 19. t. m. za pljučnico umrl. R. I. P.

— Bizoviška čitalnica napravi v nedeljo 24. februarja 1878 veselico s plesom. Začetek ob 4. uri popoldne. Za neude je vstopnina 20 kr.

— Zabavnik „Deutscher Hausschatz“ prišel je ravnokar na svetlo 7. sнопič, ki obsega: Am Alpee. Eine Geschichte aus dem Hochland von Georg Freiherrn von Dyherrn (Schluss). — Die Godehardikirche zu Hildesheim und ihre Ausmalung. Von Jos. Graen. — Von Föhr nach Oland. Von Dr. Johann Klein (Schluss). Eine einzige Tochter. Novelle von Melati von Java. Aus dem Holländischen übersetzt von L. v. Heemstede. — Katholische Lebensbilder. Der Cardinal-Staatssekretär Johannes Simeoni. Von Dr. Anton de Waal. — Drei Tage. Nach Nikolaus Martin. Gedicht von G. Emil Barthel. — Die verdächtige Kupfernase. Von Dr. J. A. Schilling. — Dante Alighieri's göttliche Komödie. Von H. in Pohl. — Schottwien und Klamm. Von Dr. G. E. Haas. — Die Stimme des Windes. Gedicht von Adelheid Ana Procter. — Eine heilige Stätte am Main. — Ueber die Naturheilmethoden des sogenannten Dr. Airy. Von Dr. J. A. Schilling. — Adrianopel. Allerlei. —

Podobe pa so: Die St. Godehardikirche in Hildesheim. Originalzeichnung von Lauenstein. — Der heil. Godehard wird von dem Erzbischofe Aribio zum Bischof geweiht. Wandgemälde von Welter in der St. Godehardikirche zu Hildesheim. — Stadtleute auf dem Lande. Von Watter. — Giovanni Simeoni, Cardinal-Staatssekretär. — Stadtleute in der Almhütte. Von Watter. — Pflichtvergessen. Gemalt von Joh. Müller. — Zaunkönige beim Nest und Hecken-Braunelle. Originalzeichnung von Specht. — Die St. Burkardusgrotte zu

Homburg am Main. Vsakih 3 tednov izide 1 snopič po 24 kr. in se zamore prejemati na ravnost po pošti, ali pa po knjigarjih, kateri vsi prejemajo naročila na ta zabavnik.

Umrli so:

Od 15. do 19. februarja: Jakob Petrin, gost. stač 80 l., za sušico. Helena Suhadobnik, del. o. 5 l., za gnojnjem. Jožef F. Schmidt, kupec 87 l., vsled starosti. Jožef Kapel, del. o. 10 m., za sušico. Jernej Janežič, kovač 41 l., za jetiko. Urša Čebul, gostinja 85 l., za sušico. Frančiška baronovka Paumgarten, vrad. h. 36 l., za sušico. Aleksander Pečnik, gost. o. 11 m., Anton Potokar, del. o. 16 m., oba za vodenico v glavi. Andrej Slokar, berač 81 l., za sušico. Amalija Šanda, vrad. v. 57 l., za sušico. Jožef Stegu, inž. pom. 25 l., in Alojzij Kramaršič, vjetnik 49 l., oba za vtriplj. pljuč. Matija Semlič, dež. sod. vrad. 71 l., za krvotokom. Marija Cepelnik, čevlj. o. 2 1/2 l., za sušico. Ana Telban, mestna reva 74 l., za mrtudom.

Telegrafične denarne cene 20. februarja.

Papirna renta 63.40 — Sreberna renta 68.80 — Zlatarenta 74.80. — 1860letno državno posojilo 110.50 Bankine akcije 803 — Kreditne akcije 229.90 — London 118.50 — Srebro 105.20. — Ces. kr. cekini 5.62. — 20 frankov 9.48.

V najem se daje od sv. Jurja t. l. naprej v Sreberjih, 3/4 ure pod Ljubljano pri cesti v Dol in blizo št. Jakobskega broda ležeča

hiša

z gospodarskimi poslopji, vrti, sadjem, njivami, zelnikom i. d.

Hiša ima 4 sobe, 2 magacina; oblokan hlev, prostoren za 20 glav, je tudi rabljiv kot magacin. (1)

Omenjena poslopja so zidane in z opeko krita, ter po legi in osnovi prav pripravna za mokarsko, vinsko ali drugo kupčijo.

Pogoji najemščine se zvedo pri Mariji Dogan v Ljubljani.

Nove reči!

Die

Türken und ihre Freunde

spisal in vsem turkoljubom v prevdarek posvetil Spiridion Gopčević, rod. Črnogorec. Cena je tej knjižici 70 kr., naravnost po pošti pa 76 kr.

Pij IX.

na mrtvaškem odru, fotografija v veliki obliki (folio) 1 gld. 80 kr., manjša (kabinet) pa je po 60 kr. Pij IX. v naravni velikosti, oljnata na platnu razpeta podoba 3 gld. 50 kr. Pij IX. mala fotografija, kolorirana 10 kr., črna 8 kr. (2)

Ob enem priporočam svojo **knjigarno** za naročevanje knjig, zabavnih časnikov itd., kar se bode vselej točno in hitro preskrbelo. Z odličnim spoštovanjem

O. Klerr-ova vdova

v Ljubljani na Starem trgu št. 16.

Spričevalo.

Znanstvena presoja

o lekarja gospoda

Wilhelma

protiprotinskem protirevmatičnem

čajju za čiščenje krvi.

Dasi Wilhelmov čaj za čiščenje krvi vsled svojih priznanih izvrstnih lastnosti že zdravje posebno slovi, sem ga vendar zaradi znanstvene presoje natančno in strokovnjaško preiskal. Po takem preiskovanju se namreč prednosti in dobre lastnosti zdravil čedalje bolj spoznavajo in nepristransko določujejo, da se zamore občinstvo čedalje bolj zaupljivo in splošno posluževati takih zdravil.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Filip Haderlap.

Preiskoval sem protiprotinski protirevmatični čaj za čiščenje krvi ki ga napravlja gospod Wilhelm lekar v Neunkirchenu pri Dunaji na analitično-kemičen, lekarniško-mikroskopičen in dinamiško-fiziološki način, ki edino zamorejo določiti pravo ceno takega zdravila. Po tej preiskavi nahajajo se v Wilhelmovem čajju za čiščenje krvi žlahtne, izbrane, balsamske, primerno dišeče, nekoliko grenke in jako izčimete kri čisteče rastlinske reči. Noben teh rastlinskih reči s pravim imenom ne more določiti, ker znanstvo še ni doseglo tiste stopinje, da bi se zamogli posamezni deli kemično-organičnih reči natančno določiti, in čaka zmes je Wilhelmov čaj za čiščenje krvi. Ni pa znanstvu v nečast, če pripozna, česar še ne zamore. Iz tega pa prav odločno sledi, da nihče ne more ponarejati Wilhelmovega čaja za čiščenje krvi. In da se ponaredbi njegove nikdar z izvršnim ne morejo vjemati, ker nihče njegovih delov natančno ne pozna. Wilhelmov izvršni čaj za čiščenje krvi ima veliko takih izčimelih reči, ki so zdravju neškodljive, vendar pa imajo pri raznih boleznih in trpljenjih človeškega telesa nenavadno zdravilno moč, kakor potrjujejo spisi vseh velikih in slavni zdravnikov, zlasti pa se je ta čaj vsled svojih izvrstnih zdravilnih delov že vse obnesel pri sledečih in še mnogih drugih boleznih, namreč: pri spolnih, čutniških in raznih krvnih boleznih, kakoršne so n. pr. protin, revmatizem, putika, udne bolečine, spolne slabosti in boleznih, spridena kri, pomanjkanje krvi, škrofeljni, spuščaji, modroni, polveije itd., jetrne, obiatne in želodčne bolezni vseh vrst, pomanjkanje slasti, slabost želodeca, težavno prebavanje, zaprtje, zlatenica, bledica, težko čiščenje, hipohondrija, histerija, melanholija itd.

Wilhelmov čaj za čiščenje krvi je tedaj eno tistih zdravil, ki se posebno odlikujejo po svojih izvrstnih lastnostih, in zasluži prav splošno rabo in čedalje večje razširjevanje in priporočilo, kar s tem nepristransko znanstvu in resnici na korist storim in potrdim.

V Berlinu 23. oktobra 1871.

Dr. Hess,

kralj. pruski lekar I. reda, preiskovalen kemik in znanstven strokovnjak za zdravilne lekarne, tehnične, kemične in zdravstvene reči raznoterih vrst.

Edino pravega izdeluje

Franz Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Zavitek za osemkratno rabo, po ukazu zdravnikovem pripravljen, s podukom, kako se rabi, v raznih jezicah stane 1 gl., kolek in zavijanje 10 kr.

Svarilo Vsakdo naj se varuje pred ponarejenim čajem, ter naj zahteva vselej edino le „Wilhelmov protiprotinski protirevmatični čaj za čiščenje krvi“ (Wilhelms antiartritischen antirheumatischen Blutreinigungsthee), ker so čaji, ki se nahajajo samo pod imenom protiprotinski protirevmatični čaj za čiščenje krvi samo ponarejene reči, ki naj se nikar ne kupujejo.

Da je za p. i. občinstvo prilicneje, prodajajo pravi Wilhelmov protiprotinski protirevmatični čaj ti le gospodje:

V Ljubljani: Peter Lasnik; v Postojni: Jos. Kupferschmidt, lekarničar; v Zagrebu: Sig. Mittelbach, lekar; v Borgu: Giuseppe Bettanini, lekar; v Bruku na Muri: Albert Lauger, lekar; Bozenu: Franz Waldmüller, lekar; v Bruneku: J. G. Mahl; v Belovaru: Rud. Svo boda, lekar; v Briksenu: Leonh. Staub, lekar; v Plibergu: Jan. Neusser, lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in Fr. Rauscher; v Korminu: Hermes Codolini, lekar; v Kortini: A. Cambuzzi; v Deutsch-Landsbergu: Müllerjevi dediči; v Oseku: J. C. pl. Dienes, lekar in Jož. Gobetzky, lekar; v Fürstenfeldu: A. Schrüchen-fux, lekar; v Frohnleitenu: v Blumauer; v Brežah: O. Russheim, lekar in A. Aichinger, lekar; v Gorici: A. Franzoni, lekar; v Gradcu: J. Burg-leitner, lekar; v Guttaringu: S. Vatterl; v Grubišnem polju: Jos. Malich; v Gospiču: Valentin Vovk, lekar; v Grafendorfu: Jos. Kaiser; v Mohorju: Jos. M. Richter, lekar; v Hallu (na Tirolskem): Leop. pl. Aichinger, lekar v Judenburgu: F. Senekovič; v Innichenu: J. Stapf, lekar; v Jmstu: Vilh. Deutsch, lekar; v Ivaniču: Ed. Tolovič, lekar; v Karlovcu: A. E. Katkič, lekar in J. Benič; v Celovcu: Karl Klemenčič; v Kindsbergu: J. Karinčič; v Kapfenbergu: Turner; v Knittelfeldu: Wilh. Visehner; v Kranji: Karl Šavnik, lekar; v Liencu: Fr. pl. Erlach, lekar; v Leobnu: Jan. Peferschy, lekar; v Mariboru: Alojzij Quandest; v Metliki: Alfred Matter, lekar; v Mürzzuschlagu: Jan. Danzer, lekar; v Muravu: Jan. Steyrer; v Mitrovici: A. Kerstenovič; v Malsu: Ludvig Pöll, lekar; v Neumarktu (na Štajarskem): Karl Mally, lekar; v Otočcu: Edv. Tomaj, lekar; v Mozirji: Jan. Tribuč; v Ptujcu: C. Girod, lekar; v Petervadinu: L. C. Junginger; v Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar; v Roveredu: Rihard Thales, lekar; v Rottenmannu: Franz X. Illiög, lekar; v Samoboru: F. Schwarz, lekar; v Šebeniku: Peter Beros, lekar; v Štrasburgu: J. V. Corton; v Št. Vidu: Julian Rippert; v Radgoni: Cezar E. Andrieu, lekar; v Stainzu: V. Timošek, lekar; v Zemanu: D. Jovanovičev sin; v Splitu: Venatio pl. Grazio, lekar; v Schlandersu: B. Würstl, lekar; v Trstu: Jak. Seravallo, lekar; v Tridentu: Ant. Santoni; v Tre

bižu: Eug. Eberlin, lekar; v Belaku: Math. Fürst; v Vukovaru: A. Kraicovics, lekar; v Vinkovcih: Fridr. Herzig, lekar; v Varaždinu: dr. A. Halter, lekar; v Slovenjem gradcu: Jos. Kaligarič, lekar in g. Kordik, lekar; v Slovenski Bistrici: Adam pl. Gutkovski, lekar; v Senji: Jos. Accurti, lekar; v Zadru: B. Andravič, lekar; v Zlataru: Jan. Pošpišil, lekar. (1)

Znanstvena presoja o Schneebergs Kräuter-Allop-u lekarja Wilhelma.

V časnikih priporočana zdravila dandanes sicer jako grajajo in napadajo, pa to se godi le iz nevednosti in predsodkov in iz pomajkanja zvedenosti v dotični reči, prav pogostoma tudi iz nevoljivosti in zavidnosti. V resnici je namreč za trpeče in bolno človeštvo dobro, da se koristna zdravila po časnikih priporočajo, ki bolnik in trpečim dajejo priliko si zdravila vsa izbirati. Pa vsa zdravila, tudi ki se po časnikih ponujajo, se morajo opravičenim znanstvenim zahtevam prilagati, ki obstoje v tem, da morajo vsa zdravila biti popolnoma neškodljiva in imeti res dobre in zdravilne lastnosti. Imel sem priliko, g. lekarja Wilhelma Schneebergs Kräuter-Allop lekarniško-dinamiško-fiziološko natančno preiskati, ter s to obširno znanstveno preiskavo prav natančno bistvene lastnosti tega zdravila spoznati in določiti. Po tej preiskavi je lekarja Wilhelma Schneebergs Kräuter-Allop čisto brez vseh škodljivih reči, kar je najglavnejša reč, pri vseh po časnikih hvaljenih zdravil. Ravno nasprotno se v Wilhelmovem Schneebergs Kräuter-Allop nahajajo vseskozi izbrani deli planinskih rastlin, ki so po izreku velikih in slavni zdravnikov, kakor se bere v dotičnih pismih, najbolj koristne in vspešne pri pruhih, vratnih in pljučnih boleznih. Lekarja Wilhelma Schneebergs Kräuter-Allop se tedaj popolnoma sklada z vsemi znanstvenimi zahtevami, in vsled izvrstnih svojih lastnosti zasluži čedalje večje razširjevanje in priporočilo, kar s tem po svojim mnenju nepristransko le zaradi znanstva in resnice potrdim in ob enem omenjam, da je g. Franc Wilhelm v Neunkirchenu že od l. 1855 edini izdelovatelj tega rastlinskega Alopa.

V Berlinu 18. avgusta 1876.

Dr. Hess,

(L. S.) kralj. pruski lekar I. reda, sodnijski prisežen kemik, znanstven preiskovalec zdravniško-lekarnih kemičnih zdravilnih priprav razne vrste.

Izvirna flaša velja 1 gld. 25 kr., in se dobiva le pri izdeljatelju

Fr. Wilhelm-u,

lekarničarju v Neunkirchen-u v Dolenjem Avstrijskem.

Zavijanje se zračuni 20 kr.

Pravi Wilhelm-ov Schneebergs Kräuter-Allop prodajajo samo gospodje, ki ga dobivajo od mene:

V Ljubljani: Peter Lasnik; v Postojni: J. A. Kupferschmidt, lekarničar; v Zagrebu: Sig. Mittelbach, lekarničar; v Bozenu: F. Waldmüller, lekarničar; v Borgu: Jos. Bettanini, lekarničar; v Bruneku: J. G. Mahl; v Briksenu: Leonard Staub, lekarničar; v Celji: Baumbach-ova lekarna in Fr. Rauscher; v Oseku: J. C. pl. Dienes, lekarničar; v Frohnleitenu: Vincenc Blumauer; v Brežah: Ant. Aichinger, lekarničar; v Feldbachu: Jos. König, lekarničar; v Gospiču: Val. Vovk, lekarničar; v Glini: Ant. Haulik, lekarničar; v Gorici: A. Franzoni, lekarničar; v Gradcu: Wend. Trnkočzy, lekarničar; v Hallu na Tirolskem: Leop. pl. Aichinger, lekarničar; v Inšpruku: Franc Winkler, lekarničar; v Innichenu: J. Stapf, lekarničar; v Ivaniču: Ed. Tolovič, lekarničar; v Jaski: Aleks. Herzig, lekarničar; v Celovcu: Karl Klemenčič; v Karlovcu: A. E. Katkič, lekarničar; v Koprivnici: Maks Werli, lekarničar; v Kranji: Karl Šavnik, lekarničar; v Knittelfeldu: Wilh. Visehner; v Kindbergu: J. K. Karinčič; v Liencu: Fr. pl. Erlach, lekarničar; v Mariboru: Alojzij Quandest; v Meranu: Wilh. pl. Pernwerth, lekarničar; v Malsu: Ludv. Pöll, lekarničar; v Muravu: Jan. Steyrer; v Ptujcu: C. Girod, lekarničar; v Petervadinu: R. Deodatovi dediči; v Radgoni: Cezar E. Andrieu, lekarničar; v Roveredu: Rihard Thales, lekarničar; v Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekarničar; v Trstu: E. Zanetti, lekarničar; v Belaku Ferd. Scholz, lekarničar; v Vukovaru: A. Kraicovics, lekarničar; v Vinkovcih: Fridr. Herzig, lekarničar; v Varaždinu: dr. A. Halter, lekarničar; v Slovenjem gradcu: G. Kordik, lekarničar; v Zadru: V. Andravič, lekarničar. Kdor hoče prevzeti zalogo, naj se pismeno obrne do mene. (1)

Neunkirchen pri Lunaju (na Dolenjem Avstrijskem). **Franz Wilhelm,** lekarničar.

P. i. občinstvo naj vselej odločno zahteva Wilhelmov Schneebergs Kräuter-Allop, ker le jaz sam izdelujem pravega in so izdelki, ki se nahajajo pod imenom: Julij Bittner-jev Schneebergs Kräuter-Allop le nevedni ponaredki, pred katerimi posebno svarim.

Biznikovi agenci v Ljubljani.